

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
24.11.2004

Engelen
Hans Stolp

WijzeR
Stichting
Voor spirituele groei en bewustwording

Goedenavond allemaal.

Zoals altijd wil ik graag beginnen met een wens. De wens dat we ons vanavond allemaal zo warm, zo kwetsbaar en zo onbevangen mogelijk met elkaar verbinden mogen met het diepste in onszelf, maar ook met de geestelijke wereld. Dat door die warme en onbevangen verbinding de aanwezigheid van Christus zelf hier in ons midden voor ieder van ons heel concreet voelbaar wordt, als een kracht van warmte die ons omhult, als een flits van inzicht die ons echt verder helpt of als een stille kracht van troost en bemoediging op onze levensweg. Meer dan alle woorden van vanavond hoop ik dat ieder van ons in stilte, heel subtiel maar ook heel concreet die aanraking van Christus mag ervaren en dat mag meenemen als het eigenlijke geschenk van deze avond.

De engelen. Toen ik jong was had ik mij niet kunnen voorstellen dat ik ooit op latere leeftijd nog eens lezingen over engelen zou geven, want engelen, ik had er niets mee. Ik ben goed gereformeerd opgevoed en in de gereformeerde traditie was en is voor engelen niet zoveel plaats, eigenlijk helemaal niet. Ook later in de theologie, ik studeerde aan de Vrije Universiteit in Amsterdam, krijg je eigenlijk over engelen niets of nauwelijks iets te horen. Ze spelen gewoon geen rol.

Ze zijn voor mij pas werkelijkheid geworden in de jaren dat ik als pastor in een ziekenhuis begon te werken, toen met name zieke en stervende kinderen mij begonnen te vertellen over die gestalte van licht die naast hun bed stond. En ik heb die verhalen onafhankelijk van elkaar tientallen keren gehoord.

Je moet je voorstellen, je bent tien jaar en hebt kanker, je ligt in het ziekenhuis en wordt behandeld met cytostatica. Dat is die gifkuur waardoor je haren uitvallen, je mond raakt ontstoken, je wordt hartstikke misselijk en beroerd enz.

Overdag gaat het wel, dan is je familie er vaak, de verpleegkundigen lopen in en uit. Maar s'avonds als iedereen naar huis is, het heel stil wordt op de afdeling, je eigenlijk alleen nog maar hier of daar een deur hoort dichtvallen en het geluid van de televisie hoort, dan kan het gebeuren dat zo'n kind zich hartstikke alleen en in de steek gelaten voelt en zich afvraagt waarom gebeurt me dat.

Maar juist dan op zulke uiterste momenten van verlorenheid, vertelden de kinderen, kon het gebeuren dat er volkomen onverwacht zo'n stralende gestalte van licht naast hun bed stond. Een gestalte die meestal niets zei, maar die haar of zijn hand legde op een plek die zeer deed. Hoe lang die gestalte er stond, de kinderen wisten het nooit te vertellen. Het was alsof bij de aanwezigheid van die gestalte geen tijd meer was, tijd niet gemeten kon worden. En dat is eigenlijk ook logisch want je bent dan in een andere dimensie.

Maar toen die gestalte van licht even onverwacht weer verdwenen was als die gekomen was, toen voelde zo'n kind zich volledig anders. De angst was weg, het gevoel van eenzaamheid was weg, de zorg van wat gaat er allemaal nog gebeuren was weg en ze vielen volkomen gerustgesteld in slaap.

Op de duur leerde ik het ook zien. Want had ik de ene dag in het ziekenhuis een kind gezien met die handjes gebald, de lippen helemaal strak en het gezicht verstart, ik moet volhouden, ik moet flink zijn. Als ik de volgende dag binnen kwam zag ik een heel ander kind, de handjes en de lippen los, een lach op het gezicht. En omdat ik het had leren kennen hoefde ik alleen maar te vragen 'is die geweest?'. Dan kreeg ik meestal een stralende glimlach: 'ja, die meneer van licht, of die engel of Jezus is geweest'.

Ze noemden die gestalte verschillend en dat hing meestal samen met de al of niet kerkelijke achtergrond. Katholieke noemden het veel gauwer een engel, Protestanten zeiden vaker Jezus en kinderen die van niets wisten zoals wij dan zeggen die hadden het heel vaak over die

meneer van licht. Maar je voelt die naam maakt niet uit, het is de essentie waar het om gaat en dat ook ieder kind zo behoedt en geleid wordt.

Niet alleen tijdens ernstige ziekte, maar juist en vooral ook in de laatste week voor het sterven verscheen zo'n gestalte van licht. Altijd weer kon je merken dat het kind dat ging sterven en dat dus moest loslaten, aan de gestalte van licht de kracht en het vertrouwen ontleende om in alle rust die laatste stap naar de overgang te zetten. Ik heb het zo vaak gehoord van kinderen en ook wel van volwassenen dat het langzamerhand voor mij duidelijk werd, dit is niet alleen maar fantasie maar dit is op de één of andere manier hele diepe werkelijkheid. Dit zijn de engelen waar altijd over gesproken werd.

Later mocht ik de engelen zelf ook gaan zien en werden ze voor mij nog op een andere manier realiteit. Dat maakt het dus nog leuker en directer om over ze te vertellen. Ik heb in de loop van mijn leven vaker hierover verteld en tot op de dag van vandaag krijg ik eindeloos veel brieven, telefoontjes en e-mails die bijna allemaal beginnen met de opmerking 'ik moet je wat vertellen wat ik nog nooit aan een ander verteld heb'.

Nou dan weet ik het al, dan is er iemand die of over een engelervaring of een bijna-dood-ervaring of over een verschijning van Christus komt vertellen. Dat zijn de drie ervaringen waarover ik zo eindeloos vaak te horen krijg.

Later, na mijn ziekenhuisperiode kwam ik te werken bij de IKON en daar had ik een eigen radioprogramma waarbij ik één keer drie korte uitzendingen van tien minuten heb gewijd aan deze dingen. De IKON vond het niet zo leuk, maar ik dacht ik doe het lekker toch een keer. De eerste keer heb ik verteld over bijna-dood-ervaringen, de tweede keer over engelen en de derde keer over Christusverschijningen. Vanaf de eerste uitzending kwam de post met zakken tegelijk brieven brengen. Ik heb nog nooit zo veel post gekregen als na die drie uitzendingen. Keer op keer blijkt hoezeer deze verbinding met de geestelijke wereld bij ons mensen leeft en hoeveel mensen er op een bepaalde manier ook hele directe ervaringen mee hebben. Maar zo heel weinig mensen durven erover te praten uit angst dat de mensen om hen heen zullen zeggen 'je hebt altijd al veel fantasie gehad' of 'dat was een leuke droom'.

Omdat dit soort ervaringen voor mensen zo heilig zijn, en dat begrijp ik heel goed, verdraag je het niet als anderen daar een beetje neerbuigend over doen of het niet willen geloven. Dus vandaar dat het voor mij duidelijk is, er leeft op dit gebied een heleboel bij de mensen. Alleen blijft het voor het grootste deel in het verborgene leven, omdat het klimaat niet zo is dat we erover kunnen spreken.

Ik ben overigens wel blij dat het klimaat in Nederland nu zo veranderd is dat we ons zomaar op een avond met zoveel mensen samen kunnen richten op de wereld van de engelen. Twintig jaar geleden was dat in wezen niet mogelijk en dat is een enorme verandering.

Door de vele brieven die ik kreeg naar die radio-uitzendingen ging ik ook een beetje begrijpen wat engelen eigenlijk doen. Wat bewerken zij eigenlijk? Wat heb je daaraan om het zo maar even te zeggen als zij je leven binnenkomen? Wat veranderen ze? Heel veel mensen vertellen keer op keer dat engelen inzicht geven. Dat ze soms een enkel woord of een zin noemen en ineens is het voor diegene die het antwoord krijgt erg duidelijk hoe het zit.

Een leuk voorbeeld van een mevrouw die gereformeerd ouderling was. Zij vertelde dat haar zoon op een dag was thuis gekomen om te vertellen dat hij ging trouwen, maar hij had er ook in één adem bijgezegd dat hij niet in de kerk wilde trouwen. Dat was voor deze goed gereformeerde moeder die ook ouderling was in de kerk, een klap. Zij had het gevoel dat ze afging als moeder en ook nog eens een keer als ouderling, dat zij die nota bene vooraan stond in de kerk, maar haar eigen zoon wilde niet in de kerk trouwen.

Zij vertelde ook dat hoe dichter de trouwerij naderde hoe depressiever ze werd. Steeds meer dacht ze ‘wat heb ik nou fout gedaan?’ Vlak voor de trouwerij zat zij op een mooie zondagavond in de tuin, maar ze zag helemaal niet hoe mooi het was want zij zat weer te somberen ‘waarom wil hij nou niet?’

Ineens klinkt er door die verder lege tuin ‘niet mijn wil maar Uw wil geschiede’ en ze kijkt helemaal verbaasd om zich heen, geen mens te zien. Terwijl zij nog om zich heen kijkt klinkt weer die stem ‘niet mijn wil maar Uw wil geschiede’.

Op hetzelfde moment, ineens dringt het als met een geweldige flits van inzicht tot haar door: ‘wat ben ik egocentrisch bezig? Ik zit alleen maar te denken aan mijn falen, maar niet wat het eigenlijk voor mijn zoon betekent, dat het voor hem de mooiste dag van zijn leven moet zijn’. En op hetzelfde moment was de depressie helemaal weg. Toen korte tijd later de trouwerij aanbrak heeft zij die enthousiast mee kunnen vieren, ook al hebben zij die dag geen kerk van binnen gezien.

Het leuke is, ik hoor erg vaak verhalen over engelen die iets zeggen. Net als in dit geval, die mevrouw zag de engel niet, maar zij hoorde die stem. Ze zei ‘ik weet zeker, er was ook geen mens in de buurt, dit was de stem van een engel’. En zo gebeurt het vaak.

Wat engelen ook doen en dat heb ik al een beetje aangegeven in dat verhaal van die kinderen, altijd weer geven engelen aan mensen die daarvoor open staan vertrouwen, vrede en overgave. Alleen moet ik er twee dingen bijzeggen, want het lijkt zo makkelijk: ‘vraag het even en je krijgt’. Je moet het ten eerste inderdaad vragen en ten tweede moet je zelf eerst geknokt hebben om vertrouwen, overgave en rust te vinden. Maar als je echt niet verder komt, je loopt vast en je vraagt dan ‘alsjeblieft help me’, juist dan gebeurt het zo vaak dat de engelen ons dat vertrouwen en die rust geven.

Wat engelen ook doen, daarvan zijn wij ons eigenlijk nauwelijks bewust, maar elke nacht als wij slapen dan zijn het de engelen die ons lichaam en onze ziel nieuwe energie schenken. Elke nacht treden wij als wij slapen uit ons lichaam, zo verteld de oude esoterische traditie. Ieder mens gaat dan de geestelijke wereld binnen en heeft een ontmoeting met haar of zijn engel. Wij hebben alleen pech want ons geheugen blijft achter in ons lichaam. Als wij s’ morgens terug komen in ons lichaam herinneren we ons zo weinig van die nachtelijke ontmoeting.

Overigens herkennen jullie dat, als je wakker wordt dat je dan ineens met zo’n schok wakker wordt? Hoe komt dat? Omdat je dan terugkomt in het lichaam, maar dat is dan net een vliegtuig wat een beetje ruw land en het stuitert nog wat op de landingsbaan.

Sommige mensen hebben ook dat ze tussen slapen en wakker worden, zo in die overgang zich even niet kunnen bewegen. Ja logisch, dan moeten eerst weer even alle stekkers op elkaar aangesloten worden voor je weer de beheersing krijgt over je lichaam. Dus dan moet je even geduld hebben, gewoon wachten en het komt vanzelf.

Het is heel leuk als je de geschiedenis nagaat van de ontdekkingen die gedaan zijn, dan lijkt dat heel veel ontdekkingen gedaan werden in de slaap en dat ze in een droom tot ons kwamen.

Soms grijpen engelen ook heel concreet in. Er zijn talloze voorbeelden van engelen die een verkeersongeluk op het laatste moment weten te verhinderen, die het stuur overnemen enz.

Met name in Amerika gaan op dit moment vele verhalen rond over een geheimzinnige lifter. Mensen nemen een lifter mee en die lifter blijkt in het gesprek dat volgt alles te weten over de bestuurder / bestuurster, verteld van alles hoe ze verder moeten leven en wat hun taak is. En dan plotseling van het ene moment op het ander is de geheimzinnige lifter verdwenen terwijl de auto gewoon doorsuist. Voor velen is het duidelijk dat die geheimzinnige lifter een engel is.

Ik heb een poosje geleden, omdat mijn uitgever dat vroeg op mijn website gevraagd of mensen mij hun ervaring met engelen wilden toesturen. Ik vond het leuk en ik heb er werkelijk weer tientallen, honderden zelfs gekregen. En ik heb de leukste eruit gezocht voor een klein boekje. Wat mij trof is dat met name de jonge generatie, de nieuwtijdskinderen zouden wij zeggen een nog veel uitgewerkter verhouding met engelen heeft dan wij ouderen dat soms hebben.

Eén voorbeeld wil ik jullie heel graag voorlezen omdat ik denk dat het een voorbeeld is van de nieuwe verhouding tussen mensen en engelen zoals die geboren gaat worden en zoals sommige nieuwtijdskinderen dat nu al beleven mogen.

Het is een jonge vrouw nu en zij verteld 'als kind zag ik eens een man in mijn slaapkamer staan. Ik schrok daar behoorlijk van en ben gelijk onder mijn dekbed gedoken. De volgende ochtend vertelde ik het aan mijn moeder. Ze zei dat ik, als het weer eens zou gebeuren zou kunnen vragen wie hij was en wat hij kwam doen. Na een korte tijd was hij er weer. Ik heb hem eerst maar eens even uitgebreid bekeken. Hij zag er niet onvriendelijk uit, integendeel. Hij had een habijt aan en hij leek op een monnik. Hij keek me aan en deed eigenlijk niets anders dan glimlachen. Vragen wie hij was durfde ik nog niet. Ik kroop weer onder mijn dekbed en toen ik even later gluurde of hij er nog was, was hij weg.

De derde keer durfde ik hem pas te vragen wie hij was. Hij zei dat hij Melchior hete en dat hij er voor mij was. Zoiets dergelijks dan, het was niet echt praten wat hij deed, ik voelde eerder wat hij zei of bedoelde'. Mooi hè, dat is dat telepathisch communiceren.

'Langzaam, maar zeker begon ik aan Melchior te wennen. Hij was er bijna altijd. Ik kon hem niet altijd zien, maar wel altijd voelen. Meestal voelde ik hem op de achtergrond maar als ik hem echt nodig had, was hij er. Hij had gewoon een eigen plaats in mijn leven. Ik had bij voorbeeld altijd het gevoel dat hij achterop mijn fiets zat als ik naar huis ging. Voor mij was Melchior zo duidelijk en vanzelfsprekend aanwezig dat ik soms wel eens vergat dat andere hem niet konden zien.

Sterker nog ik realiseerde me niet eens dat andere hem niet konden zien. Voor mij was Melchior de normaalste zaak van de wereld. Op school stond ik vaak onder een boom met hem te praten tot grote schrik van de leraren. Mijn moeder moest zelfs op school komen omdat de leraren zich grote zorgen over mij maakten want ik stond immers zo vaak tegen mezelf te praten. Toen leerde ik dat het dus niet normaal was wat ik beleefde, voor mijn moeder wel en voor mijzelf ook, maar voor de meeste mensen niet.

Als puber heb ik moeite met hem gehad, hij was immers het bewijs dat ik niet normaal was. In die tijd bleef hij wat meer op de achtergrond, hij was er wel, maar manifesteerde zich niet zo duidelijk. Hij was eerder als een soort gevoel aanwezig, maar bij mensen die ook in dat soort zaken geloofden voelde ik me veilig en kon ik ook gewoon over hem praten, maar verder hield ik mijn mond.

Toen ik later ging studeren nam Melchior weer een belangrijke plaats in mijn leven in. Niet dat ik dat wilde hoor, ik vond hem wel lastig. Ik vond het lastig zo'n vage gids die mij confronteerde met dingen waar ik helemaal niet mee geconfronteerd wilde worden. Ik vond het handiger te vluchten in softdrugs, even niets voelen, even geen problemen. Maar juist in die periode bleef hij bij me komen. Ik voelde hem heel duidelijk, maar ik wilde het niet ondanks dat ik best voelde dat hij me warmte en liefde gaf. Aan de ene kant was ik er blij mee en aan de andere kant wilde ik dat hij wegging.

En toen werd ik zwanger. Ik had de test gezien en de twee blauwe streepjes vertelden mij dat ik een kind zou krijgen. Niet de meest handige periode in mijn leven, maar toch was ik meteen blij en gelukkig. S'avonds lag ik in bed, mijn toenmalige partner sliep al en ik zei 'Melchior, ik krijg een kindje'. Vanaf dat moment is Melchior weer een normale, vertrouwde en veilige factor in mijn leven. Ik heb mijn leven 180 graden kunnen draaien en Melchior

heeft me daarbij geholpen. Zonder echt iets te doen of zo, gewoon door er te zijn. Hij ziet er trouwens niet meer uit als een monnik. Hij is wel duidelijk Melchior, maar het is net alsof hij van licht gemaakt is. Net zo goed als ik een gigantische ontwikkeling heb doorgemaakt heeft hij dat dus blijkbaar ook.

En nu nog even een mooi extraatje. Ik kreeg toch nog even een bewijs dat Melchior echt is en dat ik niet gek ben. Mijn dochter van negen maanden zwaait, brabbelt en lacht soms ineens naar een plek waar bijna niemand iets ziet. Ik wel, ik zie wat zij ziet, Melchior'.

Mooi hè, een prachtig voorbeeld hoe in de nieuwe tijd de verbinding tussen engelen en mensen steeds intensiever gaat worden. Maar je ziet voor deze jonge vrouw was het heel lastig om daarmee vertrouwd te raken en het een plek te geven in haar leven. Omdat je daarmee wel anders bent dan anderen en het zo moeilijk is daarover met anderen te praten.

Er zijn een aantal opvallende dingen in dat verhaal, maar één van de details die ik wel leuk vind is bij voorbeeld dat zij verteld dat Melchior, de engel, eerst als een monnik verschijnt en dan later zich transformeert tot een lichtgestalte.

Het boeiende is dat de engelen heel vaak, dat horen we altijd, aan ons verschijnen in die vorm die het meest vertrouwd is voor degene aan wie ze verschijnen. Zo weten we dat engelen heel vaak aan kinderen verschijnen als een ander kind, omdat een ander kind heel vertrouwd is. Hoe vaak horen we niet over kinderen die spelen en praten met onzichtbare vriendjes en vriendinnetjes.

Ze kunnen ook verschijnen en zo hoor ik het heel vaak van de kinderen in het ziekenhuis als een lichtgestalte, een meneer van licht. En zo was het ook waartoe Melchior zich transformeerde.

Ze kunnen ook de gedaante aannemen van een mens van vlees en bloed, zo bij voorbeeld die lifters in Amerika.

Ze kunnen ook alleen een stem vormen en dan als stem tot ons komen.

Overigens ik hoor vaak na afloop van een lezing als ik dan die verhalen verteld heb dat heel veel mensen zeggen: 'ik wou dat ik dat nou ook eens meemaakte', 'waarom overkomt mij dat niet?'

Nou dan heb ik één groot antwoord en dat antwoord is van de heilige Franciscus, de grote dierenvriend. Het is bekend dat hij een keer Christus heeft mogen zien. De leerlingen van Franciscus waren best wat jaloers en zij vroegen hem op een gegeven moment ook 'waarom verschijnt hij nu wel aan jou en niet aan ons?' Het antwoord van Franciscus was: 'omdat ik dat nodig had om te kunnen geloven en jullie kunnen geloven zonder die ervaring'.

Als je nou nog bedenkt dat de heilige Franciscus dit nog meende ook dan voel je wat voor hele diepe boodschap daar achter zit. Het allermooiste is als je het niet nodig hebt dat bewijs.

Maar wat dan wel belangrijk is en daarom vertel ik dat ook een klein beetje, kun je de engelen en de inwerking van de engelen in je eigen leven ook zelf ervaren? Kun je aangeven toen en toen heb ik het gemerkt?

Voor mij geldt overal in mijn leven waar dingen gebeuren waarvan je zegt 'wat toevallig', zodra dat in mij opkomt weet ik al, hier achter de schermen zijn de engelen aan het werk geweest.

En ook als ik onverwacht een inzicht krijg, als ik ineens weet wat ik moet doen, dan denk ik ook altijd 'bedankt', want dat krijg ik niet vanzelf, dat ontvang ik ook echt zonder dat ik het precies doorheb.

Als ik na een tijd van knokken, onzekerheid en wantrouwen wat we allemaal wel kennen dan toch weer de vrede verover en ontvang in mezelf, ook dan is het even 'dank je wel' zeggen omdat ik weet die vrede die wordt mij geschonken door de engelen zelf.

Er is iets merkwaardigs aan de hand en ik zei dat even al in het begin, twintig jaar geleden was zo'n avond als deze niet mogelijk geweest. Nou misschien wel mogelijk geweest, maar dan had ik blij kunnen zijn als er tien mensen gekomen waren. En nu zie je overal waar we dit onderwerp op de agenda zetten, daar zit de zaal vol.

De uitgevers komen al bij me en vragen: 'Hans kun je niet een nieuw boekje over engelen schrijven want dat verkoopt per definitie'. Nou moet je het daarom niet doen en dat zal ik ook niet doen, maar het zegt dus iets over het veranderde klimaat.

Dan denk ik wat zou daar achter zitten? Als je zo in de geschiedenis terugkijkt dan zie je dat de mensen eeuwenlang heel vanzelfsprekend met de engelen geëefd hebben. In de katholieke traditie zie je daar nog wat resten van, als de mensen iets kwijt zijn vragen ze de engelen om hulp. Maar met name in de protestantse traditie is de vanzelfsprekendheid en het leven met engelen stap voor stap, sluipenderwijs verdwenen.

Nu in onze tijd lijkt het alsof in één klap ons innerlijk bewustzijn weer opengaat voor de werkelijkheid van de engelen. Alsof we allemaal van binnenuit weten en voelen, natuurlijk zijn engelen geen fantasie, geen verzinsel en natuurlijk is de wereld van de engelen op een andere manier realiteit.

Het is op zich prachtig als je die golfbeweging zo ziet. Maar als je ervan uitgaat, wat ik doe, dat er niets toevallig gebeurt, maar dat achter alles wat er gebeurt een diepe zin verborgen ligt, kun je je ook afvragen waarom gebeurde dat dan, dat de engelen zich als het ware steeds meer uit ons bewustzijn terugtrokken en dat ze nu in één keer weer zo massaal terugkeren?

Wat zit daar achter?

Je zou het kunnen vergelijken en zo verteld de esoterische traditie het, met ouders van opgroeiende kinderen. Ouders van opgroeiende kinderen moeten zich steeds meer terugtrekken, steeds meer inhouden. Tegen een kind van vijf kun je zeggen 'kom hier, nu is het etenstijd' en 'om zeven uur moet je naar bed'. Bij pubers wordt dat al wat lastiger en dan is steeds weer de vraag waar moet je die grens leggen, wat is reëel? Zijn ze 21 heb je niets meer te vertellen, dan gaan ze hun eigen weg en dan leven ze meestal op kamers of in een eigen huis.

Dus ouders moeten zich steeds meer inhouden en terugtrekken om het kind de gelegenheid te geven op eigen benen te staan. Ook als je als ouders ziet aankomen 'verdorie doe dat nou niet want dat wordt ellende'. Je mag het één keer zeggen en daarna doen ze het meestal toch. Dan moet je toch je mond houden en als het dan misgaat mag je niet eens zeggen 'ik had het je toch gezegd', maar dan moet je gewoon heel vriendelijk en meelevend zijn 'ach wat sneu'.

Dat is dus het proces van ouders met kinderen en eigenlijk zou je kunnen zeggen is het met de engelen net zo gegaan. Wij maakten het proces door van langzaam geestelijk volwassen worden en de engelen trokken zich terug zodat we als het ware voor het blok zouden staan en zelf de weg door het leven zouden vinden.

En nu zijn we geestelijk volwassen op een bepaalde manier. En nu keren de engelen terug, maar nu komen ze op een nieuwe manier terug. Als het goed is verandert wanneer onze kinderen volwassen zijn de verhouding tussen kinderen en ouders. Dan wordt het op een gegeven moment ook een verhouding die meer gelijkwaardig is, van vrienden en vriendinnen. En het leuke is dat die volwassen kinderen heel langzaam ook eens ruimte hebben om na te denken over hoe je als ouders de dingen beleeft.

Nu komen de engelen terug, maar nu zoeken zij dus een nieuwe, gelijkwaardige verhouding met ons. Daarom hoor je ook heel vaak in boodschappen, maar de oude traditie verteld het ook al, nu wachten de engelen tot wij ze uitnodigen om in ons leven binnen te treden. Het is echt aan ons om ze te vragen 'wil je me helpen, wil je me begeleiden en wil je me rugdekking geven?'

En als je dat doet komen ze ook meteen, maar het is nu vanuit een respect voor onze volwassenheid dat ze dat niet meer zo automatisch doen zoals ze dat vroeger deden toen we meer op kleine kinderen leken.

Nou wordt er verteld en dat kun je nu ook gaan begrijpen, dat is de volgende stap en wel heel boeiend want dat is nou het nieuwe. Kijk ik ben begonnen en heb toen ook even gevraagd wat hebben wij eigenlijk aan die engelen? Zij inspireren ons, zij redden ons soms, zij geven vertrouwen, overgave enz.

Maar nu, is er ook iets wat wij de engelen kunnen geven en waar de engelen wat aan zouden kunnen hebben? Want nu die verhouding gelijkwaardig begint te worden, nu is het belangrijk dat wij ons ook leren afvragen wat mogen wij op onze beurt de engelen gaan schenken?

De oude traditie had daar een woord voor, datgene wat wij de engelen mogen schenken noemden zij het geestelijk voedsel dat de engelen nodig hebben om zich verder te kunnen ontwikkelen. Zij vertellen dat er drie soorten geestelijk voedsel zijn die voor de engelen heel belangrijk zijn.

Kijk maar eens even of u er wat mee kunt en of je het een beetje in je eigen leven bewust kunt maken en kunt proberen dat ook bewust te beoefenen om het de engel te kunnen geven. Het eerste is als wij overdag enthousiast vertellen, praten en spreken over wat ons geestelijk bezig houdt, over onze idealen. Dus als wij enthousiast spreken over de vrede, als wij enthousiast vertellen over een actie om Moslims en Christenen weer bij elkaar te brengen in onze dagen, ik noem maar wat. Dus enthousiasme over onze idealen, niet het enthousiasme over een tweede auto of een derde aanrecht enz.

Dus het enthousiasme waarmee we spreken over onze geestelijke idealen. Weet je dat maakt jezelf blij. Ik ga vanavond anders slapen dan ik gedaan zou hebben als ik deze lezing niet gegeven had. Ik ga nou blij slapen, echt blij dat ik dit verhaal heb mogen vertellen. Dat is het cadeau wat jullie mij geven. Kun je je dat voorstellen? Er blijft dus, ook al is de lezing voorbij een soort stille blijdschap, een afglans van het enthousiasme waarmee ik verteld heb.

En dan zegt de oude traditie elke nacht dat je gaat slapen en er is zo'n stille afglans van het enthousiasme waarmee je met andere mensen gesproken hebt, dan is die afglans het geschenk wat je s'nachts aan je eigen engel overreikt.

Onze eigen engel reikt dan dit cadeautje verder aan de aartsengel. Weet je waarom? Omdat de aartsengelen bij uitstek de wezens zijn die de ontwikkeling van onze taal behoeden. Dus dat er een Nederlandse taal bestaat en dat die op een bepaalde manier ontwikkelt is, dat staat onder de inwerking van de aartsengel. Als wij dus overdag enthousiast gesproken hebben is dat typisch een cadeautje voor de aartsengel, de engel van het woord.

Het leuke is als die aartsengel ons cadeautje krijgt aangereikt via onze engel, wat doet hij dan heel enthousiast? Hij geeft een cadeautje terug en geeft ons nieuwe, nog sterkere enthousiasme, bezieling en inspiratie om een volgende keer nog uitgebreider en nog enthousiaster te vertellen.

Er staat in de bijbel een beetje een vreemde tekst waar veel dominees met een grote boog omheen lopen, socialisten hebben de pest aan die tekst en liberalen vinden hem leuk. Jezus zegt: 'wie heeft zal ontvangen, wie niet heeft zal alles verliezen wat hij nog heeft'.

Wat wordt ermee bedoeld? Wie s'nachts iets te geven heeft, geestelijk voedsel aan de engel te geven heeft zal ontvangen. Wie s'nachts niets te geven heeft, maar leeg aankomt bij de ontmoeting met onze engel, krijgt ook geen nieuwe inspiratie en bezieling. En dan dooft als je elke nacht niets te geven hebt je eigen enthousiasme, je wordt steeds vlakker, steeds gebogener en steeds ziellozer, hoe je het maar noemen wilt.

Ik zei dat er drie soorten geestelijk voedsel voor de engelen belangrijk zijn. Het tweede is en kijk eens of je het kent, s'nachts als je gaat slapen ga je de ene keer met een uiterst tevreden gevoel slapen 'het was een lekkere dag' en de andere keer ga je slapen met zo'n rotgevoel 'blij dat die dag voorbij is, het wou niet'. Als wij gaan slapen met een tevreden gevoel dan is dat gevoel van tevredenheid weer een cadeautje voor de engel.

Nou moet ik eerst even vertellen waardoor het gevoel van tevredenheid eigenlijk ontstaat. Zo'n gevoel ontstaat heel simpel, wanneer we toegekomen zijn aan onze karmische opdrachten, aan datgene wat we ons voorgenomen hadden in dit leven te bewerken. Dus als jij je hebt voorgenomen dit leven heel veel liefde uit te delen om je heen en je hebt het een dag niet gedaan dan ga je ontevreden slapen en dan heb je niets te geven.

Maar heb je die dag wel heel veel liefde gegeven tot en met de caissière van Albert Heijn toe, ik noem maar wat, dan heb je s'nachts een heleboel te geven. Dan gaat dat van onze engel naar de aartsengel en vervolgens naar de machten daarboven, de oerkrachten. Want de oerkrachten zijn de grote engelenwezens die ons karmisch patroon dat wij hier op aarde doorleven regelen en begeleiden. Als wij dus onze karmische opgaven verwerklijken is dat een cadeautje voor de oerkrachten. En natuurlijk geven ze ons iets terug, namelijk de kracht om duidelijker en bewuster aan onze karmische opdrachten verder te werken.

Het leuke is wie dus s'nachts tevredenheid te geven heeft ontvangt het geschenk van bewustzijn, een dieper bewustzijn terug.

Het derde en voor de engelen het allerbelangrijkste cadeautje is de liefde zelf. Als we een dag lang echt alleen maar liefde geven, dus niet alleen omdat het karmisch moet, maar omdat we echt kiezen voor de liefde, dan is dat een cadeautje wat via onze engel, aartsengel, oerkracht enz. gaat tot aan de allerhoogste engelen en dat zijn de Serafijnen.

De Serafijnen vereren met die grotere liefdeskracht God zelf en vervolgens sturen de Serafijnen ons weer sterkere liefdeskrachten terug. Wie liefde geeft die zal gesterkt worden om steeds meer liefde te kunnen geven. Dat zijn de cadeautjes die we engelen mogen geven.

De engelen hopen dus in onze tijd dat we niet alleen kleine kinderen zijn die vragen 'geef, geef, geef', maar dat we nu ook leren schenken, over en weer.

Waarom? Nou zeggen de engelen, het wordt tijd dat wij gaan beseffen wie wij eigenlijk zijn. Wie zijn wij mensen eigenlijk? Prins Claus heeft daarin een enorme stap gemaakt. Hij werd een keer tijdens een interview gevraagd of hij zich Nederlander of Duitser voelde. Toen zei hij: 'ik voel mij vooral wereldburger'. Dat is een prachtig antwoord.

Alleen ik denk dat de tijd is aangebroken om nog een stap verder te gaan. Wij zijn niet alleen wereldburger, we zijn kosmische burgers. Als je kijkt vanuit die kosmische burgerschap dan zijn de gewone engelen onze oudere broers en zusters die in de grote ruimte van het heelal leven.

Om het maar uiterst te versimpelen, dan begrijp je het wat makkelijker, maar ooit zullen wij mensen engelen gaan worden. Het duurt nog even hoor, we hebben nog heel wat incarnaties te gaan.

En de engelen dan? De engelen worden dan aartsengelen en de aartsengelen oerkrachten, dus alles schuift zo verder op.

Maar als wij dan engelen worden, wie worden er dan mensen? Wie komen er na ons? De dieren. De dieren zullen als wij aan het stadium van het engelschap komen aan het stadium van de menswording beginnen.

Als de dieren mens worden wie zullen er dan dieren worden? De bomen en de planten.

Dus als je uitgaat van het kosmisch burgerschap zie je de ene evolutiegolf na de ander, onze jongere broeders en zusters en onze oudere broeders en zusters.

Een heel leuk, klein zijstapje, ik kan het niet laten, ooit als wij engelen worden zullen wij dus als een engel moeten zorgen voor de wezens die dan mens worden, de dieren. Zou het niet aardig zijn als we daar nou vast een klein beetje mee beginnen, om te zorgen voor de dieren en ze niet alleen maar op te vreten. Dat is toch de toekomst die ons wacht.

Als laatste nog dit, ik kies zo wat uit, want je kunt uren vertellen over de engelen.

Waarom is onze tijd zoals die is tot en met de spanningen waar we de afgelopen maand vooral ook hier in Nederland doorheen gaan. Waar komt het vandaan? Hoe moeten we dat plaatsen?

De oude traditie verteld en dat is al eeuwenoude kennis, eens in de 350 jaar is er één aartsengel die specifiek zijn of haar energie naar de aarde stuurt en heel de mensheid met die energie doordrenkt. Op dit moment is vanaf ongeveer 1900 de aartsengel Michaël aan het bewind, voor die tijd was dat de aartsengel Gabriël.

Als ik jullie nou vertel wat de uitwerking is van de energie van Michaël dan ga jij jezelf beter begrijpen en de tijd waarin wij leven. Want wij worden allemaal door die specifieke energie van Michaël bepaald of wij het nou doorhebben of niet, het grijpt heel sterk in ons leven in. De energie van Michaël maakt ons weer bewust van het feit dat er niet alleen een materiele wereld is, dingen die je kan aanraken, tasten en bewijzen, maar dat er ook een geestelijke wereld is. We gaan dus allemaal weer open staan voor de goddelijke wereld / de geestelijke wereld en dat zie je nu heel erg gebeuren.

Alleen zou je denken dat in zo'n Michaëlstijdperk als de mensen zich weer bewust worden de kerken wel weer vollopen, maar dat gebeurt niet. Waarom niet? Omdat de Michaëlsenergie ook nog iets anders bewerkt.

Michaël zegt namelijk en legt dat in ons neer 'hoor eens, je moet niet geloven wat anderen zeggen. Je moet leren luisteren naar wat je van binnen zelf voelt als waar en dat moet je geloven, niets anders'. Je moet van mij dus niets geloven, van de Paus niets aannemen, van geen dominee, pastoor, want het is de opgave van Michaël waar die ons allemaal voor plaatst: 'leer nou te luisteren naar je eigen innerlijke weten'. Je ziet het gebeuren dat de mensen ook steeds meer de weg naar binnen gaan 'hoe voelt het voor mij?'

Het volgende gebeurt ook, er wordt altijd gezegd in een Michaëlstijdperk wordt het verborgene openbaar. Dus wat eeuwenlang verborgen was komt nu naar de oppervlakte.

Ik blijf zelf de volgende twee voorbeelden de leukste vinden.

In 1945, op het dieptepunt van onze westerse geschiedenis, einde van de tweede wereldoorlog, Duitsland, Nederland, Westeuropa ligt in puin, Indië ligt in puin, ga maar door. Op dat moment, december 1945, wordt er in het zand in Egypte een kruik gevonden met de oude, spirituele geschriften van het Christendom. En dat zijn precies die geschriften die we nu nodig hebben om op een nieuwe manier de verbinding met de geestelijke wereld te kunnen vinden en te ervaren.

Heel veel van de dingen waar ik vanavond over praat staan in die oude geschriften, kortom we krijgen nu een inspiratie uit de eerste eeuwen van het Christendom die heel lang, zeg maar vanaf 250 na Christus verborgen was. En nu komt het in de openbaarheid.

Tweede voorbeeld Bill Clinton, Monica, de sigarendoos. Waarom werden de verhalen over Bill Clinton en Monica zo uitgebreid door de hele wereldpers besproken?

We weten dat Kennedy ook vele avonturen had en andere presidenten net zo. Waarom komt nou ineens met Clinton alles op tafel? Omdat we leven in de tijd waarin het verborgene openbaar wordt.

Nou kun je flink gniffelen over andere mensen maar kijk nou eens naar jezelf. In deze tijd en ook dat zul je allemaal merken gaat ook de deksel van de innerlijke beerput open en alles wat

je van binnen verstopt hebt en vele levens lang weggeduwd hebt, het komt nu naar boven. En nu zul je het onder ogen moeten zien, ja ik net zo goed als jullie.

Zo komen we allemaal één voor één in een transformatieproces, het komt naar boven. Het is niet meer te verstoppen en daarom heb je zo'n beetje dat de ene helft van Nederland in therapie is bij de andere helft. Het heeft dus een hele diepe zin en bedoeling.

Even in het groot: Ik ben me zo bewust, Israël en Palestina, oeroud karma, wat nou naar boven komt, Joegoslavië was oeroud karma. De spanningen nu tussen Christendom en Islam, het is oeroud karma, vandaar ook de heftigheid ervan. Karmische conflicten kun je altijd herkennen omdat ze zo heftig en fel zijn en er hele diepe emoties die je niet eens goed kunt plaatsen een rol gaan spelen.

Kortom dit wordt de tijd dat we er niet meer omheen kunnen en nou zullen we ermee aan het werk moeten. Hoe doen we dat? Doen we dat vanuit ons ego, angst, verdediging en veiligheid of treden wij deze conflicten tegemoet vanuit de kracht van vertrouwen, liefde en overgave. Dat wordt de grote vraag en test waar Michaël ons voor stelt.

Weet je, het allermooiste vind ik altijd dit en dat is meteen het slot van het verhaal. De oude traditie zegt altijd 'waar Michaël verschijnt, daar is Christus niet ver meer'. Want Michaël is altijd de wegbereider van Christus zelf. Dat merk je al, ik merk het aan de vele verhalen die mensen mij in vertrouwen vertellen dat ze een ontmoeting met Christus zelf hadden. En ik voel het ook in de verhalen die bij voorbeeld vanuit Afrika komen. Uit Afrika zijn er berichten dat nu ook bij groepen Afrikanen die helemaal geen Christen zijn plotseling de stralende lichtgestalte van Christus in hun midden staat. En ze weten meteen met een innerlijk telepathisch weten, dat is Christus.

We leven in een tijd dat wij gedwongen worden door het verwerken van het oude karma heen de stap te maken vanuit ons ego naar ons 'Christus-Ik', ons 'Hogere Zelf', 'Boeddha-natuur', hoe je het ook wilt noemen. Daar waar wij innerlijk die stap zetten naar die diepere, hogere kracht daar komt de kosmische Christus zelf ons te hulp.

Daarom begin ik ook altijd elke lezing met de hele diepe wens of Christus zelf in ons midden mag zijn en ik hoop dat jullie het voelen, hij is er. Het is zijn energie die ons nu doorstraalt en zegent. Ik hoop dat je vooral die energie in je hart wilt opnemen.

Pauze.

Vraag: Mijn dochter zag op haar kamer een 'man' in de vensterbank staan die boos naar haar keek. In de tijd dat zij dit zag was zij geestelijk erg in de war. Ik zag dat zij dit op een stuk papier schreef. Wat betekende dit?

Antwoord: Het is een wet dat je datgene naar je toetrekt wat van gelijke trilling is dan wat van jou uitgaat. Dus als je geestelijk in de war bent dan trek je de geesten aan van de verwarring. Dat hoeft niet eng te zijn, zulke ervaringen zijn als het ware een uitdaging aan ons om 'nee' te leren zeggen. Ik merk vaak dat mensen die een negatieve engelervaring hebben, mensen zijn die heel moeilijk 'nee' kunnen zeggen.

Kortom heb je last van negatieve, geestelijke wezens is vaak de opdracht 'leer nou eens 'nee' te zeggen'. En als je dat lukt tegen mensen, dan lukt dat ook heus tegen geestelijke wezens. Ik voel dat ook een beetje in deze vraag, dat deze dochter de kracht moet krijgen om 'nee' te zeggen.

Vraag: Als kind had ik een onzichtbaar vriendinnetje waar ik ook altijd mee speelde, ze had rood haar. Nu heb ik roodharige kinderen. Waarom heb ik haar zelf de deur uitgezet en nooit meer gezien? Ik vind dat nu erg jammer.

Antwoord: Nou dat was op zich heel wijs want je ziet vaak dat heel veel kinderen, met name de nieuwe generatie die geboren wordt, een grote gevoeligheid hebben voor de geestelijke wereld. Maar als de puberteit komt dan zie je dat het vermogen van helderziendheid heel langzaam dicht gaat. Dat moet ook want je moet even met beide voeten door de puberteit heen hier op de aarde komen te staan. Vaak zie je dat bij het ouder worden voorbij de menopauze die helderziendheid weer terug keert, maar nu op nieuw bewust niveau.

Kortom, ik voel hier een soort noodzaak. Het is wel jammer dat de roodharige helpende engel weg is, maar hij komt heus wel weer als de tijd daar rijp voor is.

Vraag: Een vriendin van mijn dochter heeft zich aangesloten bij de Sint Andreüsstichting 'Sonja'. Haar persoonlijke engel verbiedt haar om contact te hebben met haar ouders enz. als zij zich niet bekeren tot de stichting. Zijn dat engelen?

Antwoord: Nee dus. De stelregel is deze, de engelen van het licht zullen altijd onze persoonlijke vrijheid volkomen respecteren. En waar stemmen vanuit de andere wereld het woord 'moeten' gebruiken daar weet je al dat je in de verkeerde hoek zit en dat je ogenblikkelijk afscheid moet nemen. Omdat hoe meer je daarin vast komt te zitten hoe moeilijker het later wordt los te komen.

Dus daar ben ik vrij streng en duidelijk in, als de donder zorgen dat je ervan loskomt. Het is met deze wezens geen spelletje, het zijn geestelijke krachten. Positieve krachten doen goed, maar negatieve kunnen natuurlijk heel veel verkeerd doen.

Als je dan ook nog bedenkt dat engelen bij uitstek de wezens van de liefde zijn. Zouden wezens van de liefde ons ertoe brengen te breken ter wille van principes? Nou dan zijn het wel heel fundamentalistische engelen en die ben ik nog nooit in de wereld van het licht tegengekomen.

Kortom, overal waar je de vrijheid, het respect en de liefde voelt stromen verbind je ermee, maar overal waar je voelt dat wordt hier stuk gemaakt, wegwezen. En je voelt als de engelenwereld in onze tijd weer open gaat dan zullen we ook de keerzijde, de negatieve kant daarvan moeten meemaken, namelijk hoe het is om je op de verkeerde manier ermee te verbinden. Dus wij moeten het nu in volwassenheid en vanuit onze eigen verantwoordelijkheid leren doen.

Het lijkt mij trouwens heel moeilijk, pijnlijk en verdrietig als je dit persoonlijk moet meemaken en dat mag even al ons mededogen oproepen.

Vraag: Wanneer is een lichtwezen een engel en wanneer noem je de gestalte van licht Christus?

Antwoord: Dat is iets wat de mensen aan wie een lichtwezen verschijnt telepathisch, innerlijk meteen zeker weten, dit is een engel, dit is Christus. Zoals dat meisje ook vertelde, maar dat hoor je altijd er is een telepathisch spreken / weten. Dus dat is een hele andere manier van communiceren / weten dan we hier op deze aarde hebben

Overigens, als ik het over Christus heb dan heb ik het over het allerhoogste lichtwezen dat bij de doop in de Jordaan in Jezus van Nazareth neerdaalde. En dat lichtwezen is bij voorbeeld ook al door Zarathustra 5000 voor Christus waargenomen op zijn weg vanuit de geestelijke werelden naar de aarde toe.

Dus ik heb het eigenlijk over iets universeels dat in alle godsdiensten vaak de voorchristelijke gezien werd, maar dat verschillende namen gekregen heeft. Je zou dus in plaats van Christus ook de naam 'Ahura mazda' kunnen gebruiken, ik noem maar een naam waarmee dit zonnewezen in de loop der eeuwen, millennia genoemd is. Eén van zijn namen is de naam Christus.

Vraag: De bijbel spreekt over het goede en kwade, goede en kwade geesten / engelen. Hoe weten we of we met een goede of kwade geest / engel te maken hebben?

Antwoord: De esoterische traditie verteld dat er hoge engelenwezens zijn die bewust een offer gebracht hebben om afgesneden te worden van de directe instroom van het goddelijke licht, de goddelijke liefde en het goddelijke weten. In menselijke termen gesproken zaten ze van de ene op de andere dag in het volkomen donker.

Toen dat jaar na jaar, millennium na millennium ging duren werden deze engelenwezens opstandig en ze hadden zoiets van dan gaan we het zelf wel uitzoeken. Ze werden dus egoïstisch en ze verhardden zich. Deze afgesloten engelen werden de wezens die we later in de bijbelse traditie tegenkomen als de Duivel en de Satan, Lucifer en Ariman.

En wij hebben deze donkere wezens ook heel hard nodig gehad anders zouden wij nooit hier op aarde zelfbewuste, ik-bewuste egomensen geworden zijn die we nu zijn.

Lucifer en Ariman zijn zeg maar gevallen engelen die een offer gebracht hebben om de geesten van het kwaad te worden en om zo vanuit de geestelijke wereld tot in de sfeer van de aarde te trekken.

Ik zal nog een mooi geheim vertellen, dit is de beslissende tijd dat de innerlijke Christus in ons geboren gaat worden, dat we de stap gaan maken vanuit ons ego naar de innerlijke Christus. En als wij éénmaal gaan leven meer en meer vanuit de innerlijke Christus dan gaan we ook een hele nieuwe tijd tegemoet, een tijd van werkelijke vrede en liefde. Dan gaan we langzaam de weg van de vergeestelijking terug, de weg naar de geestelijke wereld. En weet je wie ons op die weg tegenstribbelend gaan volgen? Lucifer en Ariman.

Eerst zijn Lucifer en Ariman ons voorop gegaan, hebben ons helemaal in het moeras van deze aardse werkelijkheid getrokken. Nu voltrekt zich de grote omwenteling, de geboorte van de innerlijke Christus. Wij gaan een hele nieuwe evolutieweg betreden, de rollen zijn omgekeerd, nu gaan wij voorop en Lucifer en Ariman volgen. Tegenstribbelend, maar ze volgen wel want de mensenwereld is de wereld aan wie ze gebonden zijn. Dus zij moeten ons wel volgen en dan zijn wij mensen het uiteindelijk die aan Lucifer en Ariman, de Satan en de Duivel verlossing gaan schenken.

Ik heb het nu over een miljoenen jaren durend gebeuren, ik kan het niet overzien, maar het is prachtig als je de grote verbanden gaat zien. En dan ga je ook begrijpen waarom de esoterische traditie zo nadrukkelijk zegt dat dit de meest beslissende tijd in heel de evolutie is die zich ooit heeft voorgedaan en zal voordoen.

En je voelt het ook, ergens voelen de mensen het aan. Wij hebben het over oude politiek en nieuwe politiek. Ze hebben nog niet door wat het inhoudt, maar ze voelen al aan, er is iets stervende en er gaat iets nieuws geboren worden. Al het oude gaat sterven en het zal door hele nieuwe patronen vervangen worden. De oude patronen zijn op ego en macht, hebben en zijn gebouwd. De nieuwe patronen zullen gebaseerd zijn op de krachten van het Christus-ik, samen werken, elkaar vertrouwen, elkaar alle hulp geven en elkaar verbinden tot een gemeenschappelijke kracht.

Dan zullen er geen politici meer zijn die elkaar vliegen afvangen, maar dan zullen ze met elkaar in gesprek gaan om te zoeken hoe moeten we samen de oplossing vinden.

Een prachtig voorbeeld van dit nieuwe is de vroegere, Egyptische president Saddat, niemand kent helaas zijn naam meer. Die man voelde op een gegeven moment dat de Arabische wereld en Israël helemaal vastliepen in die egospelletjes, macht, karma, slaan en terugslaan. Toen kreeg hij een inzicht, ik moet zelf terwijl ik een vijand ben van Israël naar Jeruzalem gaan en moet de Knesset toespreken, zeg maar de tweede kamer van Israël. En hij heeft het gedaan. Vanaf die tijd is er vrede tussen Israël en Egypte. Die vrede is er nog steeds omdat één man de moed had in plaats van het egospelletje te spelen de weg van vertrouwen, verbinding en overgave te gaan, de weg van het Christus-ik, zo noem ik het maar.

De eerste woorden die hij in de Knesset sprak als Islamiet in het Joodse parlement: 'wij hebben één gemeenschappelijke voorvader, Abraham. Zullen wij hem nu eren door in zijn naam samen te werken?'

Vraag: Als het door pijn en verdriet in je leven moeilijk wordt om je engel s' nachts het eerste geschenk van enthousiasme te kunnen geven, krijg je dan nooit inspiratie terug of is er een andere manier om dit toch te ontvangen?

Antwoord: Jullie moeten niet zo hard zijn voor jezelf want dat zijn de engelen ook niet. Engelen hebben een enorm mededogen en liefde als mensen door een moeilijke periode heengaan. En als je door een moeilijke periode gaat, weet dan dat alle hulp voor je klaar staat om je er echt doorheen te sleuren. Het gaat erom als je weer in een nieuwe tijd aankomt waar het mogelijk wordt enthousiast te spreken, laat het dan niet na.

Wij hebben het hier altijd over de hoogste wereld van de liefde die gaat nooit oordelen en rekenen 'krijgen zij wat, krijg ik dan wel wat terug'. Zo werkt het niet, het is de vorm van liefde, maar volwassen liefde.

Vraag: Als ik het goed heb begrepen stel je de dieren en de bomen onder de mens. Ik ben het er totaal niet mee eens en ik vraag me dan ook af hoe je op deze theorie bent gekomen?

Antwoord: Zo, hier is iemand zeer verontwaardigd. Ergens begrijp ik dat wel uit respect voor alles wat leeft. De engelen zelf zullen zeggen er is geen hoger en geen lager, geen minder of geen meer. Voor de engelen zijn mensen even belangrijk als de engelen. Het is ons menselijk denken, ons ego-denken wat denkt in hoger en lager, minder en meer. Voor de engelen is het dat je op elke plaats iets aan het goddelijke plan kunt bijdragen en alles wat iedereen vanuit eigen wezen en naar eigen vermogen bijdraagt is voldoende.

Dus spreek niet over minder en meer, wel is het zo dat wat ik hier zeg over die verschillende evolutiegolven, dat is eeuwenoude wijsheid en komt vanuit de oude inwijdingstraditie. Dus dit was al eeuwen voor Christus bekend, is als wijsheid opgenomen in het esoterische Christendom en gewoon verder gedragen.

In de voorchristelijke tijden waren er nog ingewijden, dus mensen die uitredingen hadden en ook nog bij vol bewustzijn waren, die de geestelijke wereld konden binnen gaan om te kijken hoe het daar zat. Zij kregen daar van alles te horen en kwamen dan weer terug om het maar even simpel te vertellen.

De oude ingewijde haalden heel veel weten uit de hoogste geestelijke lichtwereld, in die tijd ook wel de derde hemel genoemd. En dat oude weten is via de esoterische onderstroom van het Christendom doorgegeven tot in onze tijd.

Het leuke is, ga eens naar een boekhandel en kijk bij 'esoterie' en je vindt allemaal wijsheid uit deze eeuwenoude stroom. Alleen tot nu toe bleef die steeds verborgen onder de oppervlakte. En nou ineens komt het aan het daglicht, iedereen kan het lezen en iedereen die ermee wil leven die mag de toegang ertoe vinden. Het is fantastisch dat dat nu kan.

Ik ben me ook zeer bewust voor mezelf dat dit de eerste incarnatie is na een hele reeks incarnaties waarin ik er in het openbaar in alle rust over kan praten zonder dat het mij de kop kost. Dan zie je hoe bijzonder het is wat we nu doen.

Vraag: Jozef Rulof heeft het over goede en kwade geesten. Die strijden nu in Nederland volgens mij.

Antwoord: Nee, wij strijden, wij maken er een rotzooitje van, wij oordelen, wij schieten in de angst, wij schieten in het wegsturen van de Islam en alle Moslims zijn niets enz.

Dus even oppassen dat je niet te gauw iets aan de geestelijke wereld toeschrijft wat we zelf doen.

Wat er nu nodig is zijn mensen die bidden, hun eigen angst en agressie overwinnen en die in gebed en meditatie vrede, echte liefde en licht aan de geestelijke sfeer van Nederland toevoegen. Doe dat alsjeblieft waar je het kunt.

Vraag: Zijn er goede en kwade engelen?

Antwoord: Ja, daar hebben wij het al over gehad.

Je moet goed onthouden je krijgt dus die engelen naar je toe die jouw eigen uitstraling naar je toe haalt. Denk je in macht, in hebben en bezit dan krijg je de duistere engelen naar je toe. Maar denk je in liefde, in wat er gebeuren mag aan goeds voor de mensen om je heen, het land enz. dan krijg je automatisch de engelen van het licht naar je toe.

Ik zag ook een vraag van iemand die zegt ik ben zo bang om met de engelen om te gaan want ik ben zo bang dat ik de verkeerde engelen krijg. Die krijg je niet, als je de liefde beoefend in je leven dan ben je veilig.

Ik ben een keer in een uiterst strenge kerk geweest en het gierde daar van de demonen. Je kunt je voorstellen dat als er elke zondag het oordeel gepreekt wordt en gezegd wordt wie goed is en wie niet, dan komen daar de wezens die bij die vibratie horen en dat zijn niet bepaald de wezens van het licht. En als dat zondag aan zondag gebeurt, nou dan wil zo'n ruimte wel bol staan van die wezens.

Vraag: Het is mij even niet helemaal duidelijk, namelijk de evolutie van planten, dieren tot aan mensen. God heeft toch mens en dier apart geschapen, met en zonder ziel.

Antwoord: De dieren hebben wel een ziel, zij hebben een groepsziel op dit moment. Dus als dieren sterven keren ze ook terug tot de groepsziel. Zij hebben ook een 'ik', zelfs een 'hoger ik', alleen dat 'ik' is nog niet ingedaald in hun lichaam, dus dat hangt er nog buiten.

Dus als dat 'ik' indaalt dan gaan ze op het punt staan mens te worden.

Paulus zegt dat een mens bestaat uit een lichaam, een ziel en een geest. Dus de mens heeft een geest, het dier niet. Het dier heeft een ziel. De planten hebben alleen maar een lichaam, nog geen ziel en nog geen geest. Dat zweeft er nog buiten, maar komt ooit.

Dus principieel zijn alle vormen gelijk, alleen de één is verder met de indaling dan de ander.

Toch vind ik het hartstikke leuk want dit zijn geen eenvoudige dingen, dat wij in onze tijd al zover zijn dat je dit soort toch vrij moeilijke dingen met elkaar kunt gaan bespreken en dat er mensen zijn die proberen dat in zichzelf op te nemen. Ik vind het eigenlijk een feest dat er dwars door alles heen een heel nieuw zicht op de geestelijke werkelijkheid, de menselijke werkelijkheid geboren wordt. Daar zie je eigenlijk aan hoever het nieuwe al in onze harten aan het groeien is.

Vraag: Wanneer alles doorschuift, mensen worden engelen enz. Wat gebeurt er dan met de laag die het dichtst bij het goddelijke staat? Worden die ook goddelijk? Keert het goddelijke ooit ook terug als een kringloop onderaan? Komt het geheel ook weer op een hoger niveau?

Antwoord: Och Here!

Nou moet je even gaan oppassen, dit zijn hele leuke vragen hoor. Alleen, weet je wel waar wij het over hebben? Wij hebben het over het goddelijke wezen en de hoogste engelen, daar kan ik met mijn kop niet bij. Daar kan ik met mijn hart niet bij, dat zijn zulke ontzagwekkend grootse wezens. Het goddelijke is zo onvoorstelbaar groots, mens pas op, ons denken kan dat echt niet vatten.

Dat moet je dus ook niet proberen, vandaar dat men in de Joodse traditie, en dat spreekt mij zeer aan, weigert om de Godsnaam uit te spreken. Want de naam van God uitspreken

suggereert alsof je weet wie hij is. Wij weten het niet, God is zo veel groter dan we denken en voelen kunnen.

Vandaar dat er bij deze vraag iets is dat er sputtert in mij, nou gaan we doen alsof wij even die allergrootste werkelijkheden met die arme hersentjes pakken kunnen. Dat is niet zo.

Ik weet één ding zeker en daar verheug ik me al op, op het moment dat ik dit jasje uittrek en de geestelijke wereld binnen ga, dan zal ik zoals Paulus dat noemt mogen zien 'van aangezicht tot aangezicht'. En dan zal ik misschien ook antwoord krijgen op dit soort moeilijke vragen. Ik zou zeggen tot dan moeten we dus even wachten op een antwoord.

Vraag: Waarom is de periode van een aartsengel 350 jaar? Wie zegt dat?

Antwoord: De oude esoterische traditie.

Vraag: Waarom evolueert inde toekomst het dier tot mens, de mens tot engel? Wie zegt dat?

Antwoord: De oude esoterische traditie.

Daar hoef je het niet mee eens te zijn. Het is alleen een uiterst eerbiedwaardige traditie, eeuwenoud die in verschillende godsdiensten doorklinkt. Het is dus eigenlijk ook 'oerweten' dat je altijd in de spirituele of in de esoterische stroming van de verschillende godsdiensten tegenkomt.

Ik begrijp wel dat als je dit voor het eerst hoort dat je dan zoiets hebt van wat krijgen we nou allemaal aan me fiets hangen. Maar voor mezelf hoe langer ik er mee bezig ben, hoe meer ik me erin verdiep hoe vanzelfsprekender ik het vind en tegelijkertijd hoe meer eerbied, respect en diepe verwondering ik krijg over de grootsheid van de kosmos. Hoe alles toch in één groots geheel samenhangt, maar ik ben me zo bewust dat ik straks pas aan de overkant zal zien dat het allemaal nog veel en veel groter is dan ik het nu vanavond verteld heb.

Ik hoop als ik er in een volgende incarnatie weer over vertellen mag dat ik het dan iets grootser, iets ruimer kan neerzetten, meer nog zoals het is. Dat is de grote beperktheid die ik voel. Wij raken er nu aan toe om met elkaar deze geheimen te delen, maar het is net of we pas een tipje van de sluier beginnen te vatten en te pakken. En hoe verder we komen, incarnatie na incarnatie, hoe meer onze ogen geestelijk zullen open gaan.

Steeds weer met die bescheidenheid praat ik nu. Ik zeg wel zo is het, maar eigenlijk is het allemaal nog veel groter. Als ik één ding mag overdragen, voel vooral de verwondering over dat ontzagwekkend grote plan. Wij zijn één zandkorreltje in dat grote geheel. En toch, God houdt van ons, de engelen houden van ons en ze houden ieder van ons heel specifiek in het oog, zij zorgen voor ons.

Vraag: Ben je een volgeling van Jozef Rulof?

Antwoord: Nee, ik zou mijzelf de volgeling van Christus noemen, mijn grote liefde.

Verder neem ik van alles en iedereen kennis en zoals dat in onze tijd mag wat mij aanspreekt neem ik mee, waar ik niets mee kan laat ik liggen. Zo kom ik tot mijn eigen weten.

Dan zijn er een heleboel bakens onderweg, een heleboel mensen aan wie ik veel te danken heb. Aan de mystici heb ik erg veel te danken gehad. Iemand die mij zeer aanspreekt is Rudolf Steiner omdat hij voor mijn gevoel als geen ander de grootheid van Christus heeft begrepen, geschouwd en doorgegeven. Daarin heeft hij mij altijd heel erg geraakt.

Alice Baileys is het ook op haar beurt. Ga maar door, zo zijn er zo veel.

Het nieuwe is dus: wordt niemands volgeling, maar zoek naar datgene waarvan je voelt dit hoort bij mij en zeg het dan met je eigen woorden.

Vraag: Vanavond zag ik iedere keer aan mijn rechter kant iets wits, zilverachtig glitteren. Wat kan dat wezen?

Antwoord: Heb geduld tot het zichzelf openbaart aan je.

Vraag: Wat is het verband met 2012? Wat gebeurt er dan met de mensheid?

Antwoord: 2012 is het jaartal van de Maya's. Alle grote tradities hebben verteld dat deze tijd waarin we nu leven, beginnende vanaf 1939 de tijd is van de grote transformatie. Als het Christendom zegt er breekt een tijd aan van de wederkomst van Christus, dan is dat deze tijd. Maar als je nou in de kerken hoort wordt er over de wederkomst eigenlijk niet meer gesproken. Het boeiende is dat juist in deze tijd begint het.

Rudolf Steiner heeft honderd jaar geleden geschreven, het zal gaan gebeuren vanaf de dertiger jaren dat de mensen de lichtgestalte van Christus meer en meer zullen gaan zien. Het zal de grote inleiding zijn naar de beslissende transformatie van deze wereld.

Er breekt een tijd aan van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Kijk je terug, dan zie je heel wat verhalen uit de tweede wereldoorlog waar mensen beschrijven hoe ze in de kampen in Duitsland, maar ook in Indonesië Christus gezien hebben. Vanaf die tijd zie je het aantal van dit soort beschrijvingen toenemen. Wie kijkt, luistert en hoort wat er eigenlijk op geestelijk vlak gebeurt die ziet dus, dit is die tijd van de grote transformatie.

Vraag: Waar zijn de engelen van onze kinderen in de psychiatrie? Ze willen niet zo zijn, soms voelen ze een duivel in zich, meelifters of nog erger demonen. Ik heb daar als moeder zo'n moeite mee, dat is toch vechten tegen de bierkaai. Ook ervaar ik dit als oneerlijk, ik kom er niet uit. God geef ik niet de schuld, hij is voor mij altijd liefde gebleven. Ik hoop dat de engelen ons daar iets over kunnen vertellen, ik hoop via u.

Antwoord: Het is een grote tragiek en een heel belangrijk punt wat hier aangesneden wordt. Er zitten heel wat mensen in de psychiatrie en kinderen in behandeling die er in wezen niet horen omdat ze "alleen maar" in de macht / in de ban verkeren van een donkere gestalte, een entiteit. Voor deze kinderen is dus een psychiatrische behandeling niet de juiste oplossing.

De juiste oplossing is exorcisme, dat is letterlijk duiveluitdrijving. In de katholieke kerk is dat een eeuwenoude traditie. Daar waren paters die daarin gespecialiseerd waren. Er waren in Nederland nog twee, één is pas gestorven en de ander is boven de 80, heel erg ziekelijk en kan het niet meer. En nu juist in deze tijd zie je het aantal van dit soort gevallen toenemen.

Godzijdank, letterlijk, zie je nu in de spirituele traditie ontwikkelingen, mensen die zich oefenen hoe kun je nou meelifters, demonen en donkere entiteiten verwijderen uit de aura van kinderen / mensen. Dit werk is hartstikke belangrijk en beslissend voor de toekomst. De tragiek is dat je over het algemeen dit soort dingen met de wereld van de psychiatrie niet kunt bespreken omdat zij hiervoor niet open staan en dus ook niet voor deze vormen van genezing.

Het wordt de grote opdracht van onze spirituele traditie die zich nu begint te ontwikkelen om wat tot nu toe op kerkelijke wijze als exorcisme gedaan werd nu op spiritueel niveau een nieuwe manier te gaan ontwikkelen en mensen te bevrijden van de demonen.

Ik heb een paar keer beelden op TV gezien van zulke zogenaamd moeilijke kinderen die schopten, traptten, beten en knijpen. Dan weet je dat is niet een kind zelf dat is gewoon een demon die door dat kind heen werkt. Een paar korte behandelingen en zo'n kind is genezen, maar dan moet het toegestaan worden.

Wat ik nu zeg is tot nu toe in onze samenleving nog volledig taboe. Je bent een beetje gek of gevaarlijk alternatief als je dit soort dingen bespreekt en aan de orde stelt. Maar het gebeurt want het moet ook gebeuren.

Ik denk dat dit een mooi moment is om te gaan afsluiten, met excuus voor die vragen die zijn blijven liggen.

Ik wil afsluiten door jullie allereerst zeer te bedanken voor het meedoen. Ik kijk als ik aan het vertellen ben altijd heel erg naar gezichten, want ik vind het zo leuk om te zien wat er gebeurt. En ik vind het knap hoor want ik heb vanavond veel over jullie uitgestort, zeker ook na de pauze. Ik zag overal gezichten van meedenken, meevoelen, soms bijna een beetje verontwaardigd en 'oh ja, nu begrijp ik het'. Jullie hebben dus innerlijk hard gewerkt en dat is het grootste cadeau wat jullie mij konden geven, naar binnen kijken hoe voelt het voor mij enz.

Maar het allermooiste en het allerbelangrijkste, je hebt het ook echt kunnen voelen denk ik allemaal, is dat Christus zelf hier was en nog steeds is. Hij straalt zijn liefdevolle energie door zijn handen naar ons allen uit. Neem die energie in je wezen op, vergeet voor mijn part alle woorden van vanavond, maar voel en laat die energie even van binnen werken. Dan zul je vanavond of morgen thuis voelen dat er van binnen iets is gebeurt, voel het nou, denk het niet stuk. Neem dat dan mee als het eigenlijke geschenk van vanavond.

Zeer bedankt, wel thuis, tot ziens.

Verzorging verslag: Brit Janssen

